
Generalitat de Catalunya
Consell de l'Audiovisual de
Catalunya

Número: 0003E/1294/2014
Data: 01/12/2014 13:42:10

Registre d'entrada

Sr. Roger Loppacher i Crehuet
President
Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Carrer dels Vergòs, 32-46
08017- Barcelona

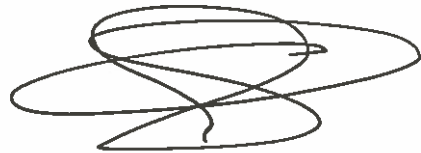
Barcelona, 27 de novembre de 2014

Benvolgut senyor,

Adjuntem el VOT PARTICULAR que hem formulat en relació amb l'acord 145/2014, de 25 de novembre, del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, sobre les mencions al president de la Generalitat de Catalunya , efectuades en el programa *Espejo público* (Antena 3), del prestador de serveis de comunicació audiovisuals *Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación, SA*, en l'emissió de 15 d'octubre de 2014.

Consellera Sra. Carme Figueras i Siñol

Consellera Sra. Eva Parera i Escrichs

Conseller Secretari Sr. Daniel Sirera i Bellés

VOT PARTICULAR que emeten les conselleres Eva Parera i Escrichs i Carme Figueras i Siñol i el conseller Daniel Sirera Bellés a l'Acord 145/2014, de 25 de novembre, sobre les mencions al president de la Generalitat efectuades en el programa *Espejo público* (Antena 3) del prestador de serveis de comunicació audiovisual Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación, SA, en l'emissió de 15 d'octubre de 2014

Mitjançant l'emissió d'aquest vot particular, les conselleres i el conseller que l'hem signat volem motivar el nostre posicionament contrari a l'adopció de l'Acord, fonamentat en la vulneració de l'apartat 1 de l'article 57 de la Llei general de la comunicació audiovisual (LGCA): "Són infraccions molt greus: 1. L'emissió de continguts que de manera manifesta fomentin l'odi, el menyspreu o la discriminació per motius de naixement, raça, sexe, religió, nacionalitat, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social".

Han estat objecte d'anàlisi per part del Consell les manifestacions del senyor Miguel Ángel Rodríguez que es transcriuen a continuació: "La historia del ridículo ¿no? El problema que tiene Mas es que él quiere ser víctima del... de alguien. Y como no le hacen ni caso, nadie, está desesperado. Lo que le falta es un fusilamiento y entonces estaría estupendo" [...]. No se puede estar más tiempo ocupando un puesto de responsabilidad, porque ha hecho el ridículo absoluto. Pero él está todavía ahí a ver si... [...] alguien del gobierno se equivoca... y les manda... él quiere los caño... la Guardia Civil, él quiere ahí la Guardia Civil, que le detengan."

1. Llibertat d'expressió

Aquestes expressions, tot i que podrien ser susceptibles de ser analitzades en via jurisdiccional pels tribunals competents a demanda de l'afectat –el president de la Generalitat– i que els consellers signants considerem que són ofensives, molestes i inquietants, han de ser analitzades dins d'un context de tertúlia política i atenent-nos, en tot cas, al marc de protecció a la llibertat d'expressió atorgat per reiterades sentències. A aquests efectes, és jurisprudència reiterada del Tribunal Suprem, per totes, la STS de 18 de juliol de 2007, que resol que "[...] la libertad de expresión no es solo la manifestación de pensamientos e ideas, sino que comprende la crítica de la conducta de otro, aun cuando sea desabrida y pueda molestar, inquietar o disgustar a aquel contra quien se dirige [...]". En el mateix sentit, la recent Sentència de 28 de juliol de 2014 del Jutjat de Primera Instància de Madrid, estableix que "De acuerdo con una concepción pragmática del lenguaje adaptada a las concepciones sociales, la jurisprudencia mantiene la prevalencia de la libertad de expresión cuando se emplean expresiones que, aun aisladamente ofensivas, al ser puestas en relación con la información que se pretende comunicar o con la situación política o social en que tiene

lugar la crítica experimentan una disminución de su significación ofensiva y sugieren un aumento del grado de tolerancia exigible, aunque puedan no ser plenamente justificables. (...). La jurisprudencia, en efecto, admite que se refuerza la prevalencia de la libertad de expresión respecto del derecho de honor en contextos de contienda política".

2. Discurs de l'odi

L'Acord adoptat estableix com a fonament principal que de les paraules del senyor Miguel Ángel Rodríguez s'infereix un discurs de l'odi extensiu a la col·lectivitat. Així, l'Acord diu: "[...] cal assenyalar que les expressions del senyor Miguel Ángel Rodríguez en relació amb el dret a protegir –el dret a l'honor– tenen una significació expansiva que va més enllà d'una afectació al cercle individual del president de Catalunya, tot quedant compromès el bé jurídic metaindividual d'una categoria heterogènia i indeterminada de ciutadans que quedarien, eventualment, afectats per l'exercici de la violència [...]"

No considerem acceptable l'equiparació que es fa a l'Acord del poble de Catalunya amb una minoria ètnica a protegir. A l'Acord adoptat s'hi citen els articles 10 i 14 del Conveni Europeu dels Drets Humans, de 4 de novembre de 1950, relatius a la llibertat d'expressió i a la prohibició de la discriminació, així com la Recomanació N.R. (97) 20, del Consell d'Europa, sobre el *discurs de l'odi*, en la qual s'al·ludeix a aquest discurs "com el que s'estén a totes les formes d'expressió que incitin, promoguin o justifiquin l'odi racial, la xenofòbia, l'antisemitisme i altres formes d'odi basades en la intolerància, en particular, la intolerància expressada pel nacionalisme agressiu i l'etnocentrisme, la discriminació, la hostilitat contra les minories, els immigrants i les persones d'origen immigrant".

En aquest sentit, considerem que aquests supòsits del discurs de l'odi no són d'aplicació, ja que: i) les manifestacions del senyor M. A. Rodríguez se centren exclusivament en la figura del senyor Artur Mas, i ii) els catalans no som una minoria ètnica discriminada pels supòsits que defineixen el discurs de l'odi per part de les diverses institucions europees esmentades.

3. Incitació a la violència col·lectiva

Ultra això, considerem que el CAC no pot fonamentar les seves decisions amb les manifestacions que el senyor M. A. Rodríguez va fer sobre aquestes declaracions a través del seu compte de Twitter, ja que: i) les xarxes socials no formen part del nostre àmbit competencial i, per tant, no poden ser tingudes en compte; ii) en cap cas es

poden inferir suposicions de les intencions del tertulià, sinó analitzar únicament el que efectivament ha dit, i iii) quan el Consell valora si un prestador de televisió vulnera la legalitat o no, només pot tenir en compte allò que s'ha emès per antena.

Per tant, no té cabuda a l'Acord aprovat amb el vot de qualitat del president establir que les declaracions controvertides del senyor Miguel Ángel Rodríguez "tenen el seu origen en: a) la banalització d'un fet històric execrable, com va ser l'afusellament del president de Catalunya (Lluís Companys) mitjançant un judici sumaríssim, i b) la introducció d'elements de violència col·lectiva, com és la confrontació bèl·lica en el debat públic relatiu al model d'organització política entre Catalunya i l'Estat espanyol, susceptibles de generar, per si mateixos, un clima d'hostilitat respecte de l'entitat col·lectiva de persones físiques que conforma el poble català"

De la mateixa manera, entenem que tampoc no hi té cabuda que de la manifestació del senyor Miguel A. Rodríguez "Él quiere los caño... la Guardia Civil, él quiere ahí la Guardia Civil, que le detengan", s'infereixi, com diu l'Acord, una intenció de violència col·lectiva i de confrontació bèl·lica, ja que, al nostre parer, el tertulià va rectificar sobre la marxa i no va acabar una expressió –"los cañones"– que, efectivament, podria haver estat considerada d'incitació a la violència, i la va substituir per "la Guardia Civil", que és una força de l'ordre al servei de l'estat de dret.

4. Actuació de la conductora de la tertúlia

En relació amb l'actuació de la conductora de la tertúlia, la senyora Susanna Griso, que respon a les manifestacions fetes pel senyor M. A. Rodríguez amb l'expressió "¡Qué bruto eres!", no compartim el que es manifesta a l'Acord aprovat amb el vot diriment del president, que assenyala que "analitzada l'actuació de la conductora del programa pot entendre's que la seva passivitat en relació amb els comentaris del tertulià no resulta la més apropiada per a un professional d'un mitjà de comunicació".

Considerem que no és funció del Consell valorar si les "actituds" dels professionals de la comunicació són "apropiades" o no ho són. La funció del Consell és analitzar si les emissions dels prestadors de ràdio i de televisió compleixen la normativa vigent en matèria audiovisual o no ho fan i si s'ajusten, en el cas dels prestadors públics, al seu llibre d'estil, de compliment obligat.

EN CONCLUSIÓ, amb tots aquests plantejaments, que han estat manifestats a bastament pel conseller i les conselleres sotasignats en els debats mantinguts en la sessió plenària del Consell, considerarem un despropòsit i un desencert que el CAC insti l'organisme competent, la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, a

actuar contra Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación, SA, tot incoant-li un expedient per una infracció molt greu (de 500.000 a 1.000.000 euros) tipificada a l'apartat 1 de l'article 57 de la LGCA pels continguts emesos a la tertúlia del programa *Espejo público* (Antena 3) el 15 d'octubre de 2014.

Barcelona, 27 de novembre de 2014